

Συντρόφισσες και σύντροφοι,
Φίλοι και φίλες,

Εκ μέρους του ΚΚΕ, σας μεταφέρω το μήνυμα του μαζικού ξεσηκωμού των εργαζομένων, της νεολαίας, των αυτοαπασχολούμενων και επαγγελματιών, κάτω από το σύνθημα «Να μην περάσει το αντεργατικό έκτρωμα! Με ανατροπή γεννιούνται οι ελπίδες, κερδίζεις τη ζωή».

Το πολεμικό ανακοινωθέν της κυβέρνησης της ΝΔ απέναντι στους εργαζόμενους απορρίπτεται!

Τα μέλη και οι φίλοι του Κόμματος και της ΚΝΕ πρωτοστατούμε στη συζήτηση με την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα για να συνειδητοποιήσουν όλοι ότι το νομοσχέδιο γράφτηκε κατά παραγγελία του κεφαλαίου και της ΕΕ. Ότι αποτελεί προαπαιτούμενο της καπιταλιστικής ανάκαμψης, που είναι «φιλική» για τα κέρδη και «εχθρική» για τις λαϊκές ανάγκες. Που προϋποθέτει ένταση της εκμετάλλευσης, όπως γίνεται τώρα με τα μέτρα για τη «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας, την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, τα νέα εμπόδια στην απεργία και στη συνδικαλιστική δράση.

Σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, η πολιτική εξόρμηση του Κόμματος αποτελεί μεγάλη συμβολή στην πάλη των εργαζομένων για να μην περάσει το νομοσχέδιο - έκτρωμα για τα Εργασιακά, παράλληλα με την πρωτοπόρα δράση των κομμουνιστών στο κίνημα για την οργάνωση της νέας απεργίας που οργανώνουν ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα και συνδικάτα.

Η καθολική απόρριψη, η απαίτηση να αποσυρθεί το αντεργατικό τερατούργημα, καταγράφεται καθημερινά στη ζωντανή συζήτηση των κομμουνιστών με τον εργατόκοσμο και τη φτωχολογία.

Οι μόνοι που βλέπουν «θετικά» στο νομοσχέδιο είναι η μεγαλοεργοδοσία και οι δυνάμεις του εργατοπατερισμού, αλλά και όσοι έχουν πάρει «εργολαβία» την καλλιέργεια ψευδαισθήσεων ότι η καπιταλιστική ανάκαμψη μπορεί να ωφελεί ταυτόχρονα τους εργαζόμενους και το κεφάλαιο.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η κυβέρνηση της ΝΔ με αυτό το νομοσχέδιο, που είναι οδοστρωτήρας σε ότι έχει απομείνει όρθιο από τα εργασιακά δικαιώματα, κήρυξε τον πόλεμο στην εργατική τάξη.

Άρθρο προς άρθρο όλο το νομοσχέδιο, που παίρνει τη σκυτάλη από τα αντεργατικά μέτρα των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ, φιλοδοξεί να κάνει νόμο την εργασιακή ζούγκλα, ρίχνοντας στην πυρά της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων και με την επίκληση των <<καλών ευρωπαϊκών πρακτικών>>, ακόμη και τον χρόνο που χρειάζεται να περνά η εργατική οικογένεια μεταξύ της .

Είναι ώρα ευθύνης και μάχης!

Είναι ώρα ευθύνης, απέναντι σε όσα δικαιώματα και κατακτήσεις κερδήθηκαν με σκληρούς, ταξικούς αγώνες εδώ και πάνω από έναν αιώνα με ποταμούς αίματος από την εργατική τάξη και το λαό. Γιατί σήμερα όλο και περισσότερο γίνεται φανερό ότι οι τεράστιες δυνατότητες της επιστήμης, της τεχνολογίας και της ίδιας της παραγωγής μπορούν να εξασφαλίσουν μία καλύτερη ζωή, με πραγματικά, σύγχρονα δικαιώματα για τους παραγωγούς του πλούτου, τον εργαζόμενο λαό. Αντί γι' αυτό, ο χρόνος γυρίζει προς τα πίσω για τα εργατικά-λαϊκά δικαιώματα, για να πάνε μπροστά τα κέρδη και τα προνόμια των μεγάλων ομίλων.

Είναι ώρα μάχης, γιατί δεν θα δεχτούμε να ζήσουμε ως σκλάβοι στον 21ο αιώνα. Για να μην περάσει το αντεργατικό έκτρωμα, για να ξηλωθεί όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ.

Η επόμενη μέρα της νέας οικονομικής κρίσης δεν μας βρίσκει όλους στο ίδιο καράβι. Τα όσα περιγράφονται στο κυβερνητικό νομοσχέδιο αποδεικνύουν ότι η καπιταλιστική ανάκαμψη απαιτεί μία ζωή κόλαση για τους εργαζόμενους, με ένταση της εκμετάλλευσης, με τη γενίκευση νέων μορφών εκμετάλλευσης, όπως η τηλεργασία, με μεγέθυνση του απλήρωτου χρόνου εργασίας.

Τα νέα μέτρα είναι προϋπόθεση για την ένταξη της Ελλάδας στο Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ, την οποία χαιρέτησαν όλα τα κόμματα, πλην ΚΚΕ. Λένε συνειδητά ψέματα όσοι αποθεώνουν το ταμείο ανάκαμψης ως “ουδέτερο αναπτυξιακό εργαλείο”, όπως η κυβέρνηση, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΙΝΑΛ και τα άλλα κόμματα. Οι πόροι του Ταμείου θα κατευθύνονται στις μεγάλες εταιρίες της πράσινης και της ψηφιακής μετάβασης. Ο λαός θα πληρώνει για κάθε εκταμίευση από το ταμείο της ΕΕ.

Σήμερα, το μεγάλο κεφάλαιο έχει ανάγκη από νέα “όπλα” δίπλα σε όσα ήδη του έχουν δώσει οι κυβερνήσεις της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ. Όλες οι κυβερνήσεις διαμόρφωσαν το θεσμικό πλαίσιο της «διευθέτησης», της ελαστικοποίησης της εργασίας, της κατάργησης της κυριακάτικης αργίας, της παρεμπόδισης της συνδικαλιστικής δράσης, που σήμερα απογειώνει η κυβέρνηση της ΝΔ.

Όλα τα μέτρα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΝΔ, που ξηλώνουν ειδικά το δικαίωμα στον σταθερό, ημερήσιο, εργάσιμο χρόνο έχουν στόχο να ρίξουν κι άλλο τους μισθούς, τα μεροκάματα, να εντείνουν την εκμετάλλευση.

Το ΚΚΕ απευθύνεται ιδιαίτερα στους νέους εργαζόμενους, στους ιδιωτικούς υπάλληλους, στους εργαζόμενους στα ξενοδοχεία και τα επισιτιστικά επαγγέλματα, αυτούς που ζουν από πρώτο χέρι την εργασιακή ζούγκλα. Τους καλούμε να πάρουν θέση στον αγώνα, μέσα από τα σωματεία και τα κλαδικά συνδικάτα τους. Να μη συμβιβαστούν με την «κανονικότητα» της απλήρωτης δουλειάς, της ζωής - λάστιχο,

με τα διαλυτικά ωράρια εργασίας, που είναι πραγματικότητα για χιλιάδες απ' αυτούς και θα γίνουν ακόμα χειρότερα αν περάσει το κυβερνητικό νομοσχέδιο.

Τα δικά τους δικαιώματα και το δικό τους μέλλον έχει προπάντων στο στόχαστρο η κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, που εξωραΐζει την ΕΕ και ισχυρίζεται με θράσος ότι το κυβερνητικό νομοσχέδιο «απομακρύνει» τη χώρα από τα «ευρωπαϊκά κεκτημένα» Ενώ είναι μία ακόμα εφαρμογή των ευρωενωσιακών Οδηγιών - καρμανιόλα για τα εργατικά δικαιώματα, που και ο ίδιος υλοποίησε: Από τη «διευθέτηση» του εργάσιμου χρόνου, μέχρι την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και την παραπέρα ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης.

Στην Κεφαλονιά συνολικά , αλλά και στην Παλική που ο τουριστικός κλάδος, η λεγόμενη βαριά βιομηχανία της Ελλάδας, η οποία βρισκόταν τα προηγούμενα χρόνια σε ανάπτυξη, είδαν οι εργαζόμενοι ανάπτυξη στο εισόδημά τους, στα δικαιώματά τους; Τι κυριαρχεί στα ξενοδοχεία αλλά και στον επισιτισμό που εργάζεται κυρίως η νεολαία; Δεν υπάρχουν τα 10ωρα, τα 12ωρα, το 7ήμερο, η ανασφάλιστη εργασία;

Στα ξενοδοχεία που βρήκαν την ευκαιρία με τα μέτρα που πέρασε η κυβέρνηση για την πανδημία, οι ξενοδόχοι αξιοποίησαν όλο το νομικό οπλοστάσιο, διογκώθηκε η μαύρη εργασία, μεγάλωσε η εντατικοποίηση της εργασίας αφού προσλήφθηκε λιγότερο προσωπικό. Σε άλλα ξενοδοχεία ακόμα περιμένουν οι εργαζόμενοι να τους καλέσουν. Δεκάδες ή και εκατοντάδες ακόμη απολύθηκαν αυτό το διάστημα. Από ποιόν προστατεύτηκαν; Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, ακόμα και ο μισθός, τα ένσημα, γίνονται με βάση τα δικαιώματα εργαζομένων ή με αυτά που απαιτεί η εργοδοσία και αυτό μεταφράζεται ως συμφωνία μεταξύ τους; Δεν τα βλέπουμε, δεν τα ζούμε; Τι το εκσυγχρονιστικό λοιπόν έρχεται να φέρει αυτό το νομοσχέδιο; Έρχεται να νομιμοποιήσει αυτές τις άθλιες συνθήκες δουλειάς. Έρχεται να χειροτερεύσει ακόμα περισσότερο το βιοτικό επίπεδο του λαού μας, κάνοντας την εργατική δύναμη πιο φθηνή, ενώ επιτρέπει στην εργοδοσία να κάνει ό,τι θέλει με το γράμμα του νόμου».

Φίλοι και φίλες,

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η κυβέρνηση επιχειρεί τον εξωραϊσμό του νομοσχεδίου με πολλούς τρόπους. Βάζοντας ακόμη και τον τίτλο <<προστασία της εργασίας>>, ενώ η προπαγανδιστική της καμπάνια για να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργαζομένων έχει σύνθημα <<δύναμη στον εργαζόμενο>>, κάτι που προκαλεί τον κοινό αίσθημα.

- Είναι δύναμη για τον εργαζόμενο το χτύπημα του δωρου με την καθιέρωση της 10ωρης δουλειάς που θα επιβάλλεται από τους εργοδότες μέσω των ατομικών συμβάσεων ακόμη και αν το συνδικάτο του χώρου διαφωνεί; Είναι εκσυγχρονισμός να φτάνει η εργασία τις 10 έως τις 13 ώρες ημερησίως; Είναι εκσυγχρονισμός η δουλειά ήλιο με ήλιο; Να ζει ο εργαζόμενος με 200 και 500

ευρώ το μήνα ; Γιατί αυτοί είναι οι κατώτατοι μισθοί που καθιερώθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με το νομοσχέδιο Αχτσιόγλου-Βρούτση που τελικά το αναβαθμίζει η ΝΔ.

Αν τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ διαφωνεί με τη «διευθέτηση του χρόνου εργασίας», γιατί δεν κατάργησε τον νόμο του ΠΑΣΟΚ του 2011, που επέτρεπε και τα 10ωρα και τις απλήρωτες υπερωρίες, με μόνο αστερίσκο την ύπαρξη Συλλογικής Σύμβασης και τη συμφωνία εργοδοσίας - σωματείων; Ποιος δεν τον άφησε;

Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε ως κυβέρνηση να εμπλουτίσει τον παραπάνω νόμο με τον νόμο 4498/2017, που αφορά τους νοσοκομειακούς γιατρούς και όπου καθιερώνεται «ως βάση για την οργάνωση του χρόνου εργασίας μέχρι δώδεκα (12) ώρες συνεχής εργασία με παρουσία στον χώρο εργασίας»;

- Είναι εκσυγχρονισμός ότι το διάλειμμα δεν θα θεωρείται εργάσιμος χρόνος; Ότι θα μπορεί να κατακερματίσει ο εργοδότης την εργάσιμη μέρα σε όσα διακεκομμένα ωράρια θέλει με αποτέλεσμα ο εργαζόμενος να είναι όλη μέρα στο δρόμο και στα πήγαινε έλα για να πάει στην δουλειά του;
- Είναι δύναμη για τον εργαζόμενο η αύξηση στις 150 ώρες υπερωρίες από 96 στην μεταποίηση και 120 στις υπηρεσίες , και μάλιστα με μείωση της προσαύξησης μισθού στο 40% αντί για 60% που ήταν μέχρι σήμερα;
- Για ποιόν είναι δύναμη αν όχι για την εργοδοσία το χτύπημα της κυριακάτικης αργίας που η κυβέρνηση παίρνοντας τη σκυτάλη από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που νομιμοποίησε τη δουλειά 32 Κυριακές τον χρόνο για το εμπόριο, χτυπά αδυσώπητα την κυριακάτικη αργία , τη μοναδική μέρα που μένει ελεύθερη στην εργατική οικογένεια.
- Για ποιόν είναι δύναμη αν όχι για την εργοδοσία η μετατροπή σε «ανεξάρτητη αρχή» του **Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας** ; Μια «αρχή» που θα αναλάβει τον «έλεγχο» σε μια αγορά εργασίας με τη «ζούγκλα» να είναι πια κανονικότητα. Είναι προφανές ότι στόχευση κυβέρνησης και εργοδοσίας είναι να μην υπάρχει πια καμιά υποχρέωση του υπουργείου Εργασίας για τη στελέχωση της Υπηρεσίας, να μην είναι υπόλογη καμιά κυβέρνηση για τις ελλείψεις ή τα πεπραγμένα της, με λίγα λόγια να αφαιρεθεί ακόμα κι αυτό το μέσο που είχαν οι εργαζόμενοι μπας και βρουν το δίκιο τους.
- Υποκριτική πέρα για πέρα είναι και η διάταξη περί «προστασίας από απολύσεις». Στην πράξη οι εργαζόμενοι όχι μόνο δεν προστατεύονται, αλλά ακόμα και στην περίπτωση που δικαιωθούν από τα δικαστήρια δίνεται στον εργοδότη η δυνατότητα, έναντι κάποιου αντιτίμου, να μην ξαναπροσλάβει τον απολυμένο. Πρόκειται για ένα ακόμα «σήμα» προς την εργοδοσία ότι έχει πλήρη ασυλία να κάνει ό,τι νομίζει με τους εργαζόμενους, αφού εκτός από το ότι θα μπορεί να τους βάζει να δουλεύουν όσο και όπως θέλει, θα τους

ξεφορτώνεται και όποτε θέλει, ξέροντας ότι αν κριθεί άκυρη η απόλυση δεν έχει και την υποχρέωση επαναπρόσληψης. Όσο για τον εργαζόμενο, θα αρκείται σε κανένα ξεροκόμματο «αποζημίωσης» παραπάνω, κι αυτό αν το κατοχυρώνει, με την κινητικότητα που επικρατεί στην αγορά εργασίας. Πιο συγκεκριμένα, με το άρθρο 65 δίνεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις, καταβάλλοντας μια πρόσθετη αποζημίωση (3 μηνιάτικα μέχρι διπλάσιο της νόμιμης), να ξαποστείλουν τον εργαζόμενο στο σπίτι του και στις ουρές της ανεργίας. Είναι συμπλήρωμα του νόμου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που απελευθέρωσε τις ομαδικές απολύσεις, κατήργησε τον ελάχιστο περιορισμό της «διοικητικής έγκρισης» των ομαδικών απολύσεων από τον εκάστοτε υπουργό Εργασίας, αντικαθιστώντας τον με μια τυπική και χωρίς ουσία «διαδικασία κοινοποίησής» τους από τις επιχειρήσεις προς το Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας.

- Ανάλογης κοπής είναι και οι διατάξεις για την τηλεργασία, καθώς το «δικαίωμα στην αποσύνδεση» είναι ο φερετζές για να περάσει όλο το νομοθετικό πλαίσιο που μονιμοποιεί και επεκτείνει στο έπακρο τη νέα αυτή μορφή «ευελιξίας», που ωφελεί τους εργοδότες και αυξάνει την εντατικοποίηση της εργασίας, σβήνοντας τα όρια μεταξύ εργάσιμου και μη εργάσιμου χρόνου.
- Για να «τσιμεντάρει» η κυβέρνηση την επίθεσή της στην εργατική τάξη επιχειρεί με το νομοσχέδιο μια σαρωτική επίθεση σε κατακτημένες συνδικαλιστικές ελευθερίες, με τον υπουργό Εργασίας να παρουσιάζει τη δράση των συνδικάτων περίπου ως ...εγκληματική ενέργεια, μη μπορώντας να κρύψει το μίσος εργοδοτών και κυβερνήσεων απέναντι στην οργανωμένη - συλλογική διεκδίκηση.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει ένα καίριο πλήγμα στο συνταγματικά κατοχυρωμένο απεργιακό δικαίωμα, εισάγοντας την έννοια της «Ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας σε κλάδους κοινής ωφέλειας κατά τη διάρκεια της απεργίας». **Με τη συγκεκριμένη διάταξη διασφαλίζεται ότι η απεργία μετατρέπεται σε «συμβολική πράξη»**, αντιγράφοντας καμώματα από άλλες χώρες με εργαζόμενους που «απεργούν» ...δουλεύοντας, φορώντας μαύρα περιβραχιόνια.

Αν ψηφιστεί αυτό το αίσχος θα πρέπει σε μέρα απεργίας να διασφαλίζεται «τουλάχιστον το ένα τρίτο της συνήθως παρεχόμενης υπηρεσίας κατά τη διάρκεια απεργίας σε επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας». Έτσι, το απεργιακό δικαίωμα καταντά «αδειανό πουκάμισο» αφού για να παρέχεται το 1/3 των υπηρεσιών και μάλιστα πέραν του συνηθισμένου προσωπικού ασφαλείας, πρακτικά θα πρέπει να εργάζονται σχεδόν όλοι οι εργαζόμενοι. Αν αναλογιστεί κανείς πόσοι εργαζόμενοι χρειάζονται στα πόστα τους για να απογειωθεί έστω και ένα αεροπλάνο ή για να κινηθεί έστω και ένας συρμός, καταλαβαίνει ότι στόχευση

της κυβέρνησης είναι να βγάλει στην «παράνομη» το απεργιακό δικαίωμα και να νομιμοποιήσει την απεργοσπασία.

Κοντά στα παραπάνω, το νομοσχέδιο βάζει **νέα εμπόδια στη λήψη απόφασης για απεργία, καθώς επιβάλλεται στα σωματεία η εφαρμογή ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, η οποία συνδυάζεται με την προηγούμενη διάταξη του ΣΥΡΙΖΑ περί υποχρεωτικής συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση** που αποφασίζει απεργία τουλάχιστον του 50% των οικονομικά ενεργών μελών του πρωτοβάθμιου συνδικάτου.

Αν τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ καταγγέλλει πως η κυβέρνηση «καθιστά ουσιαστικά αδύνατο το δικαίωμα στην απεργία», τότε γιατί ο ίδιος νομοθέτησε περισσότερα εμπόδια για την προκήρυξη απεργίας, επιχειρηματολογώντας τότε, ως κυβέρνηση, ότι είναι «για το καλό του συνδικαλιστικού κινήματος»; Ήταν τότε που ο Άδωνις Γεωργιάδης έλεγε στη Βουλή «ερχόμενοι και δεν κρατιόμαστε για να ψηφίσω τη διάταξη για τις απεργίες»...

Το σκηνικό απεργοσπασίας συμπληρώνεται με τη διάταξη που **απαγορεύει την περιφρούρηση της απεργίας** καθώς κάτι τέτοιο συνιστά «παράβαση που θα οδηγήσει με δικαστική απόφαση στη διακοπή της απεργίας».

- Το νομοσχέδιο μεριμνά για λογαριασμό της εργοδοσίας και για όσους συνδικαλιστές είναι ...«αγύριστα κεφάλια» και τολμούν να πάνε κόντρα σε εργοδότες και κυβερνήσεις. Καταργώντας σχετικές προστατευτικές διατάξεις ανοίγει η πόρτα των απολύσεων συνδικαλιστών, καθώς «η απόλυση συνδικαλιστή θα επιτρέπεται για σπουδαίο λόγο...», ενώ καταργείται η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών - στην οποία συμμετείχαν και δικαστικοί - η οποία έκρινε μέχρι τώρα τη νομιμότητα της απόλυσης συνδικαλιστών. Έτσι τα αφεντικά θα μπορούν να ξεφορτώνονται πιο εύκολα τις όποιες ενοχλητικές φωνές στους χώρους δουλειάς.

Επιπλέον, η δράση των συνδικάτων μπαίνει ακόμα περισσότερο υπό τον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους, μέσα από το «**φακέλωμά**» τους στο Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων (ΓΕΜΗΣΟΕ), το οποίο θα είναι και προϋπόθεση για να μπορούν τα συνδικάτα να διαπραγματεύονται και να υπογράφουν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, όπως και να προκηρύσσουν απεργίες.

Το **φακέλωμα** προχωράει παραπέρα, αφού η ηλεκτρονική ψηφοφορία επιβάλλεται και στην περίπτωση της εκλογής των συνδικαλιστικών οργάνων, σε μια ακόμα προσπάθεια να αποκτήσει η εργοδοσία καλύτερη «εικόνα» για το συνδικαλιστικό προφίλ των εργαζομένων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,
Φίλοι και φίλες,

Όλα τα παραπάνω, αποτυπώνονται και στο Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ, με τα «μνημόνια 5.0» που το συνοδεύουν. Αυτό χειροκροτούν όλα τα αστικά κόμματα και ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ποιος μπορεί να τα εφαρμόσει καλύτερα, στρατεύοντας και τον λαό στις επιδιώξεις και τους σχεδιασμούς του κεφαλαίου.

Γι' αυτό απέρριψαν και την πρόταση νόμου εκατοντάδων συνδικαλιστικών οργανώσεων για την κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων που ψηφίστηκαν τα τελευταία χρόνια, που μόνο το ΚΚΕ υιοθέτησε και κατέθεσε στη Βουλή, ενώ τώρα επανέρχεται επικαιροποιημένη από τα συνδικάτα.

Σήμερα, στους δρόμους όλης της χώρας, ο λαός διαδηλώνει με το ΚΚΕ.

Γιατί το «πολεμικό ανακοινωθέν» της κυβέρνησης πρέπει να απαντηθεί με επίθεση. Η κυβέρνηση έφτασε στο σημείο να λέει ότι καταργεί το 8ωρο και νομοθετεί την 10ωρη δουλειά χωρίς πρόσθετη αμοιβή, για να μπορεί μια μάνα να εξασφαλίσει περισσότερο χρόνο με τα παιδιά της! Δεν μπορούμε να πούμε τίποτα πιο πειστικό από τα λόγια του πανό που κρατούσαν μικρά παιδιά στην πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της Αθήνας: «Οι γονείς μας δεν είναι παιχνίδια σας για να δουλεύουν μέχρι να χαλάσουν»!

Γιατί σ' έναν κόσμο που εξελίσσεται δεν πρέπει να ζει κανείς με «διευθετήσεις». Γιατί αν το 1920 ήταν επίκαιρο στην Ελλάδα με αιματηρούς αγώνες των εργαζομένων να κατακτηθεί το «8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ύπνο και 8 ώρες για ό,τι θέλουμε» δεν μπορεί το 2021 να γίνει αποδεκτό ότι δεν θα υπάρχει ούτε η κυριακάτικη αργία! Σε λίγο θα μας πουν πως στην εποχή του 5G είναι «αγκύλωση» το να κοιμάσαι.

Γιατί οι «όμορφες» λέξεις όμορφα πρέπει να «καούν». Η «ανταγωνιστικότητα» της οικονομίας είναι το deadline του πληροφορικόριου που πρέπει να πιαστεί και ας απαιτηθεί η κάθε ώρα της μέρας του να ανήκει στον εργοδότη. Η «προσαρμοστικότητα» είναι ότι οι εργαζόμενοι με ευέλικτες σχέσεις εργασίας που στο συμβόλαιό τους θα γράφει 4 ώρες απασχόληση τη μέρα θα δουλεύουν 8ωρο σπαστό και θα πληρώνονται για 4. Η «ελευθερία» του εργαζόμενου να διαπραγματευτεί ατομικά με τον εργοδότη τους όρους απασχόλησής του είναι οι πάνω από 1 εκατομμύριο επίσημα καταγεγραμμένοι άνεργοι. Η πραγματική εικόνα της «διευθέτησης», δηλαδή του ξεζουμίσματος των εργαζομένων για μια χρονική περίοδο, «βρίσκεται» στις οστεοαρθρίτιδες των γυναικών που δουλεύουν στα ξενοδοχεία, στην βιομηχανία τροφίμων και αλλού.

Γιατί δίκαιο και ανάγκη σήμερα είναι λιγότερη δουλειά και περισσότερη ζωή. Γι' αυτό πρέπει να ανατραπεί όλο το νομοθετικό πλαίσιο που «πνίγει» τη ζωή της νέας γενιάς. Ο ΣΥΡΙΖΑ «βάφτισε» τη μάχη για την υπεράσπιση του 8ωρου «μητέρα των μαχών». Ακόμα και η ντροπή ντράπηκε. Για πάνω από 3 χρόνια επί διακυβέρνησής του οι κάτω των 25 αμείβονταν με 511 ευρώ βασικό μισθό. Στα χρόνια που «έπνεε» ο αέρας της «προόδου» απογειώθηκαν οι ευέλικτες σχέσεις εργασίας για την πλειοψηφία της νεολαίας. Από γενιά των «700 ευρώ» γίναμε γενιά

των 434 ευρώ μεικτά. Αυτό που επιβεβαιώνει το «τερατούργημα» της ΝΔ είναι ότι η κάθε κυβέρνηση «χτίζει» πάνω στα έργα της προηγούμενης.

Γιατί το δίκιο θα κριθεί στο δρόμο. Το ότι με το ίδιο νομοσχέδιο που τσακίζει κάθε έννοια προγραμματισμού που μπορεί να κάνει ο εργαζόμενος για τη ζωή και τις ανάγκες του, ταυτόχρονα επιδιώκουν να «χτυπήσουν» την πρωτοπόρα συνδικαλιστική οργάνωση και δράση, δείχνει το «τι μπορούμε να κάνουμε», τι φοβούνται.,,

Γιατί τέλος, αν το 1957 στη Σοβιετική Ένωση έγινε εφικτό να θεσμοθετηθεί το 7ωρο-5ήμερο, μπορούν όλοι να σκεφτούν τι μπορεί να γίνει σήμερα. **Δούλοι στον 21ο αιώνα δεν θα γίνουμε! Η εκμετάλλευση δεν «διευθετείται», καταργείται!**

Υπάρχει κι άλλος δρόμος: Της οργανωμένης αντεπίθεσης για το ξήλωμα όλου του αντεργατικού νομοθετικού πλαισίου, την ανατροπή του εργασιακού μεσαίωνα, τη διεκδίκηση σύγχρονων δικαιωμάτων στη δουλειά και τη ζωή.

Η δύναμη κάθε εργαζόμενου είναι στην οργάνωση και τον συλλογικό αγώνα. Κανένας μόνος του – Καμία μόνη της!

Η οργάνωση στα σωματεία, η συμμετοχή στις μαζικές, συλλογικές διαδικασίες, είναι τα όπλα των εργαζομένων και της νεολαίας.

Απέναντι στον πόλεμο, που κήρυξε η κυβέρνηση, η ΕΕ και το κεφάλαιο στην εργατική τάξη, δεν υπάρχει δεύτερη σκέψη. Όλοι στη μάχη για να ανατραπεί το αντεργατικό τερατούργημα, να καταργηθούν όλοι οι αντεργατικοί νόμοι, να διεκδικήσουμε πραγματικά σύγχρονα δικαιώματα, σταθερό ημερήσιο εργάσιμο χρόνο, 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο, περισσότερη ζωή.

Γεια και χαρά σας Σύντροφοι !

Καλή δύναμη στους αγώνες μας!

Όλοι στην μάχη της απεργίας που οργανώνουν τα συνδικάτα!